

مدل‌سازی خشک شدن ورقه نازک پرتفال رقم تامسون

شاهین رفیعی^{*}، محمد شریفی^۱، علیرضا کیهانی^۲، محمود امید^۳ و علی جعفری^۴
^{۱، ۲، ۳، ۴، ۵} دانشیار، دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشیاران و استادیار، پردیس کشاورزی
و منابع طبیعی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت: ۸۵/۸/۱۳ - تاریخ تصویب: ۸۷/۳/۹)

چکیده

مرکبات جایگاه بسیار مهمی را در میان تولیدات کشاورزی در دنیا به خود اختصاص داده است. یکی از گونه‌های مرکبات که از نظر اقتصادی و صنعتی حائز اهمیت زیادی است پرتفال می‌باشد. این محصول به صورت میوه تازه، آب میوه غلیظ شده و یا ورقه‌های نازک خشک شده مورد مصرف قرار می‌گیرد. در این تحقیق، با استفاده از خشک‌کن آزمایشگاهی خشک کردن بستر نازک پرتفال رقم تامسون مدلسازی شد. آزمایش‌ها در پنج سطح دمای خشک کن (۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ درجه سانتی‌گراد) و سرعت هوای ۰/۵ m/s و ضخامت ورقه ۴ میلی‌متر در سه تکرار اجرا شدند. رطوبت اولیه پرتفال در طی آزمایش ۵/۴ g/g تا ۵/۷ g/g برای خشک بود. رطوبت توده با توزین نمونه‌ها طی فرآیند خشک شدن محاسبه شد. سیزده مدل ریاضی استاندارد بر داده‌های آزمایشی برآشش داده شد و کیفیت برآشش آن‌ها بر حسب سه پارامتر ضریب تبیین (R^2) مربع کای (χ^2) و ریشه متوسط مربع خطای داده‌ها (RMSE) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مدل جدیدی که در این مقاله اولین بار استفاده شده است نیز مورد بررسی قرار گرفت. ضریب تبیین، مربع کای و ریشه متوسط مربع خطای داده‌های مدل جدید نسبت به سایر مدل‌ها بهتر و به ترتیب برابر ۹۸/۹۹٪، ۹۲/۱۵۴٪، ۹۰/۰۰۱٪ و ۹۵/۰۳۶٪ بود. بنابراین مدل جدید برای پیش‌بینی تغییرات رطوبتی در فرآیند خشک شدن در بستر نازک ورقه‌های پرتفال بسیار مناسب تشخیص داده شد.

واژه‌های کلیدی: مدلسازی خشک کردن، ورقه پرتفال رقم تامسون، توده بستر نازک،

رگرسیون چندگانه

مشخصی رساند. برای دستیابی به این هدف باید خشک کردن محصولات مختلف کشاورزی را مدلسازی نمود تا بتوان بر اساس الگویی به دست آمده از مدل، روند خشک شدن محصول را پیش‌بینی کرد. محققان زیادی در تدوین مدل‌های خشک کردن به روش جابجایی طبیعی و اجباری هوا در محصولات فعلیت نموده‌اند (۸، ۱۸).

مرکبات در دنیا از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و یکی

مقدمه

خشک کردن، فرآیند گرفتن رطوبت به کمک انتقال حرارت و رطوبت است (۷) و یکی از قدیمی‌ترین روش‌های نگهداری مواد غذایی می‌باشد که به علت امکان تغییرات نامطلوب در کیفیت مواد غذایی در اثر خشک شدن، کنترل آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در نتیجه برای نگهداری مطمئن مواد غذایی لازم است آنها را به رطوبت

اکپینار و همکاران (۲۰۰۳) پس از تقسیم فلفل به قطعاتی به طول و عرض ۲cm آنها را در دماهای ۶۰، ۵۵ و ۷۰ درجه سانتیگراد و در سرعت جریان هوای ۱/۵ m/s خشک کردند. مدل انتشاری در مقایسه با مدل های دیگر برآش خوبی برای داده های خشک کن آزمایشگاهی نشان داد.

دویماز (۲۰۰۴) لایه های نازک هویج به ضخامت ۰/۵ سانتیمتر را در چهار دمای ۴۵، ۵۰، ۵۵ و ۷۰ درجه سانتیگراد با سرعت هوای ۰/۵ m/s تا ۱m/s بوسیله خشک کن آزمایشگاهی خشک کرد. مدل پیچ نسبت به مدل هندرسون و پابیس نتیجه بهتری نشان داد.

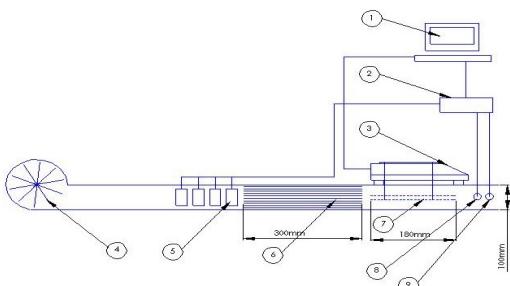
شارما و همکاران (۲۰۰۵) ورقه های نازک پیاز را در یک خشک کن لایه نازک که انرژی گرمایی آن توسط پروتو فرو سرخ تأمین می شد، خشک کردند. آزمایش ها در دماهای ۳۵، ۴۰ و ۴۵ درجه سانتیگراد و سرعت های هوای ورودی ۱، ۳/۵ و ۱/۵ متربرثانیه انجام شد. مدل پیچ به علت دارا بودن بیشترین میزان R^2 و کمترین میزان^۲ χ به عنوان بهترین مدل برای خشک کردن ورقه های نازک پیاز پیشنهاد شد.

بازکر (۲۰۰۵) خشک شدن لایه نازک زردآلورا مورد آزمایش قرار داد. آزمایش ها در چهار سطح دمایی ۳۵، ۴۰، ۴۵ و ۵۰ و شش سطح سرعت جریان هوای ورودی ۱، ۱/۲، ۱/۴، ۱/۶، ۱/۸ و ۲ متربرثانیه انجام شد. در هر آزمایش از دو کیلوگرم زردآلورا با رطوبت اولیه (d.b.) ۱/۸٪ استفاده شد که پس از شسته شدن رطوبت آن به (d.b.) ۰/۲۵٪ رسید. نمونه ها در طول آزمایش در هر ۱۰ دقیقه یکبار تا رسیدن به وزن اولیه با رطوبت (d.b.) ۰/۱۸٪ وزن می شدند. به علت نوسان بسیار زیاد رطوبت هوا در طی خشک شدن، معادله نسبت رطوبت به M/M_0 خلاصه شد (M و M_0 به ترتیب محتوای رطوبت در هر زمان مشخص کار خشک کن و محتوای رطوبت اولیه می باشند). پس از تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده از آزمایش با مدل پیچ، در حالی که ثابت خشک شدن (k) ثابت فرض شده بود، رابطه ای برای توان یا نمای خشک شدن (n) به دست آمد. تجزیه و تحلیل های بعدی نشان دهنده کارایی بهتر مدل به دست آمده نسبت به مدل پیچ در خشک کردن زردآلوری شسته شده بود.

از منابع پر درآمد برای کشورهای تولید کننده می باشدند. یکی از مهم ترین انواع مرکبات پرتقال است که به صورت میوه نازه، آب میوه غلیظ شده و یا ورقه های نازک خشک شده مورد مصرف قرار می گیرد و از پوست و دانه آن روغن مرکبات و انسانس برای مصارف طبی استخراج می گردد. مدل های سینتیک پخش رطوبت برای تفسیر پدیده خشک شدن مواد دانه ای یا خشک کردن توده بستر نازک^۱ به کار می رود (۵). هدف از استخراج مدل خشک شدن محصولات کشاورزی، پیش بینی نحوه خشک شدن محصولات می باشد (۱۱). اثر تعدادی از پارامترهای مربوط به شرایط خشک شدن مانند ضخامت بستر خشک کردن، دمای خشک کن، رطوبت نسبی هوا و غیره تو سط برخی محققین مورد بررسی قرار گرفته است (۱۳، ۲۵). مدل سازی رفتار خشک شدن محصولات مختلف کشاورزی اغلب نیاز به روش های آماری برای استخراج مدل رگرسیونی و ضریب تبیین متغیرها دارد. مدل های خطی و غیرخطی ابزار بسیار مهمی برای بدست آوردن رابطه بین متغیرهای مختلف خشک کردن می باشد. انتخاب مدل استانداردی که بتوان بر اساس آن مدل خشک شدن محصول مورد نظر را به دست آورد نقش مهمی بر میزان دقت مدل برآش شده دارد.

محققین زیادی در زمینه خشک کردن لایه نازک محصولات کشاورزی کار کرده اند که در ادامه به تعدادی از آن ها می شود. ساسیلیک و همکاران (۲۰۰۶) گوجه فرنگی را به صورت ورقه های نازک در دمای ۷۰°C به مدت ۲۴ ساعت خشک کردند. متوسط محتوای رطوبتی $93/35\%$ بود. مدل تقریب انتشار (توزیع) به علت دارا بودن بیشترین میزان R^2 و کمترین میزان^۲ χ به عنوان بهترین مدل برای خشک کردن ورقه های نازک گوجه فرنگی پیشنهاد شد. ساسیلیک و الیسین (۲۰۰۶) ورقه های نازک سیب را با ضخامت های ۵ و ۹ میلی متر در دماهای ۴۰ و ۶۰ درجه سانتیگراد و سرعت هوای ۱ متر بر ثانیه خشک کردند. محصول ۲۴۰ تا ۴۶۰ دقیقه تحت شرایط خشک شدن قرار داشت. با توجه به آزمایش های انجام شده رگرسیون غیرخطی، مدل لگاریتمی نسبت به سایر مدل ها برآش بهتری نشان داد.

۱. توده بستر نازک محصول را ضخامتی از محصول دانستند که دما و رطوبت نسبی هوا در هنگام عبور از آن تغییر نکند (۴).

۱. رایله، ۲. میکروکنترلر، ۳. ترازوی دیجیتال، ۴. فن سانتریفیوژ، ۵. گرم کن‌ها
۶. محفظه مستقیم کننده، ۷. سینی نمونه‌ها، ۸. هسگر دمای هوای خشک‌کن
۹. حسگر رطوبت هوای ورودی

شکل ۱- طرحواره خشک‌کن آزمایشگاهی (۱)

برای اندازه‌گیری سرعت جریان هوا از یک سرعت سنج نوع سیم داغ مدل TESTO 405-V1 (ساخت آلمان) با حساسیت 0.1 m/s استفاده شد. نحوه اندازه‌گیری بدین صورت بود که پایه هسگر (سیم داغ) در نقاط مختلف کانال ورودی هوا قرار داده شده و سرعت‌ها قرائت گردید و سرعت متوسط منظور شد. برای رسیدن شرایط سیستم به حالت پایدار کلیه آزمایش‌ها 30 دقیقه بعد از روشن کردن سیستم شروع می‌شد. سپس سینی حاوی نمونه‌ها در محفظه خشک‌کن قرار داده می‌شد. نحوه خشک کردن بدین صورت است که هوای جریان یافته در کاتال بھوسیله دمnde از گرم کن گذشته و پس از گرم شدن به وسیله کانال به سمت توده پر تقال هدایت می‌شود. جریان هوا هنگام گذر از توده، رطوبت پر تقال را جذب و باعث گرم شدن آن می‌شود. بدین ترتیب افزایش دما باعث تسريع در خروج آب از بافت نمونه و در نتیجه خشک شدن محصول می‌گردد. 165 گرم ورقه نازک پر تقال بر روی دو سینی توری آلومینیمی مربعی به طول 25 سانتی‌متر به گونه‌ای ریخته شد که روی هر سینی یک لایه از محصول قرار گرفته بود.

روش تهیه نمونه

برای خشک کردن پر تقال از رقم تامسون استفاده شد که یکی از ارقام متداول پر تقال می‌باشد. این رقم با توجه به این که هسته ندارد به راحتی ورقه‌ای می‌گردد در نتیجه برای انجام آزمایش مناسب است. پس از شستن سطح پر تقال، به وسیله دستگاه کالباس بر ورقه‌های پر تقال با ضخامت 4 میلی‌متر تهیه شد. آزمایش‌ها خشک‌کردن در

کاسادا در سال 2002 براساس مدل پیج، داده‌های جذب رطوبت در طی انبارداری گندم و جو را برآورد و سرعت جذب و از دست دادن رطوبت را در شرایط یکسان با هم مقایسه نمود و به این نتیجه رسید که سرعت کاهش رطوبت بیشتر از سرعت جذب رطوبت است. موهاپاترا و سرینیوasa را در سال 2005 از شش مدل برای برآورد منحنی سینتیک خشک شدن گندم استفاده نمود و با ارزیابی مدل‌های رگرسیونی، مدل دو جمله نمایی را مناسب‌تر معرفی کرد.

نحوه خشک کردن بر کیفیت محصول خشک شده تأثیر داشته و از طرفی بیش خشک کردن محصولات به ویژه میوه‌ها باعث خسارت و کاهش کیفیت آن‌ها می‌شود. لذا لازم است برای مدیریت خشک کردن محصولات کشاورزی، نحوه خشک کردن کنترل شده و مدل‌هایی برای پیش‌بینی شرایط خشک شدن محصول به دست آورده.

هدف از انجام این تحقیق، ارائه مناسب‌ترین مدل برای خشک شدن ورقه‌های نازک پر تقال بود. مدل مذکور بر اساس متغیر وابسته (رطوبت توده) و دو متغیر مستقل (زمان و دمای خشک شدن) بر داده‌های آزمایشگاهی برآورده شد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق از یک خشک‌کن لایه نازک آزمایشگاهی استفاده شد (شکل ۱). این خشک‌کن از یک فن سانتریفیوژ برای ایجاد جریان هوا و چهار گرم کن برقی 500 وات جمعاً به قدرت 2000 وات برای گرم کردن هوای ورودی به محفظه خشک‌کن و دو حسگر دما (LM35) و رطوبت (خازنی، ساخت فیلیپین) برای اندازه‌گیری دما و رطوبت نسبی هوای خشک کننده و یک ترازوی دیجیتالی با حساسیت 0.1 و ظرفیت 3100 گرم تشکیل شده است. برای اجرای الگوریتم کنترل و پایش اطلاعات، نرم افزاری در محیط ویژوال بیسیک 6 پیاده‌سازی شده که اطلاعات مربوط به حسگرهای دما و رطوبت و نیز روشن یا خاموش بودن هر یک از گرم کن‌ها را در هر لحظه نمایش می‌دهد (۱).

در این تحقیق به طور ابتکاری گنجایش رطوبتی (MC)^۱ توده به طور مستقیم مدلسازی شده است. برای مدلسازی ریاضی خشکشدن پرتفال، با توجه به یکی بودن روند تغییرات نسبت رطوبت و رطوبت توده نسبت به زمان خشک شدن، از معادلات جدول (۱) استفاده شد که این مدل‌ها در تحقیقات پیشین برای استخراج نسبت رطوبت استفاده شده‌است. مدل‌های رگرسیونی تغییرات رطوبت در طی خشکشدن براساس متغیر مستقل زمان به وسیله نرمافزار SPSS 13 استخراج شد. از سه معیار ضریب تبیین (R^2)، مربع کای (χ^2)^۲ و ریشه متوسط مربع خطای داده‌ها (RMSE)^۳ برای سنجش بهترین مدل استفاده شد که برای هر مدل هرچه مقدار R^2 بیشتر و χ^2 و RMSE کمتر باشد مدل بهتر ارزیابی می‌شود (۱):

$$\chi^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (M_{\text{exp},i} - M_{\text{pre},i})^2}{N-n} \quad (2)$$

$$RMSE = \left[\frac{1}{N} \sum_{i=1}^n (M_{\text{pre},i} - M_{\text{exp},i}) \right]^{\frac{1}{2}} \quad (3)$$

که در آن $M_{\text{exp},i}$ رطوبت پرتفال مشاهده شده در i امین اندازه‌گیری، $M_{\text{pre},i}$ رطوبت پرتفال پیش‌بینی شده از مدل در i امین اندازه‌گیری، N تعداد مشاهدات (داده‌ها) و n تعداد ثابت‌های به کار رفته در معادله است.

برای هر یک از دمای‌های خشککن معادلات جدول (۱) استخراج شده و متوسط شاخص‌های دقت برآش در دمای‌های مختلف برای هر مدل به دست آمد و با یکدیگر مقایسه شده و سه مدل برتر انتخاب و برای مدل‌های برتر ضرایب و ثابت‌ها برای دمای‌های مختلف به دست آمد و نمودار منحنی خشکشدن ورقه پرتفال نیز رسم شد.

نتایج و بحث

رطوبت اولیه پرتفال در طی آزمایش ۵/۴ تا ۵/۷ g/g بود. با توجه به رطوبت توده در طی خشک شدن آزمایشگاهی پرتفال در دمای‌های متفاوت، از مدل‌های جدول (۱) برای برآش منحنی خشک شدن در دامنه دمای

پنج سطح دمایی ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ درجه سانتی‌گراد و سرعت جریان هوای ورودی ۰/۵ m/s و سه تکرار انجام شد. در طی خشک شدن، وزن ورقه‌ها به وسیله ترازوی دیجیتالی متصل به رایانه و رطوبت و دمای هوای خشک‌کن در هر ۵ ثانیه اندازه‌گیری و ثبت می‌شد. خشک شدن تا زمان ثابت شدن تقریبی وزن ورقه‌های نازک پرتفال (تغییرات وزن نمونه تقریباً صفر شد) ادامه داشت. سپس نمونه‌ها در داخل آون قرار داده شد با دمای 20°C و پس از خشکشدن به مدت ۲۴ ساعت وزن خشک نمونه‌ها به دست آمد (۳). البته از آن‌جا که برای پرتفال مرجعی موجود نبود در نهایت رطوبت ورقه‌ها طی خشک شدن به وسیله معادله زیر محاسبه شد:

$$M = \frac{W_w - W_d}{W_d} \quad (1)$$

که در آن:

M : رطوبت نمونه ورقه‌های پرتفال بر پایه خشک (d.b.)

W_w : وزن نمونه پرتفال در طی خشک شدن

W_d : وزن نمونه پرتفال خشک

خشک‌کردن تا زمانی ادامه داشت که تغییرات رطوبت توده بسیار کم شده در نتیجه شدت خشک شدن تقریباً صفر می‌شد. در این حالت نیازی به خشک کردن تا لحظه رطوبت تعادلی نبود (۱۰، ۱۲). مدت خشک‌کردن نمونه‌ها برای دمای‌های مختلف متفاوت بود. رطوبت براساس جرم توده پرتفال محاسبه گردید. که این اندازه‌گیری خشکشدن، در زمان‌های مختلف (بر حسب دقیقه) انجام شد.

مدل‌های منحنی خشک شدن توده بستر نازک پرتفال بر اساس مدل‌های توصیه شده توسط محققانی که در این زمینه کار کرده‌اند طبق جدول (۱) انتخاب گردید. در این مقاله مدل دو جمله‌ای اصلاح شد و مدل جدیدی ارائه و میزان دقت آن مورد بررسی قرار گرفت. در اکثر تحقیقات مدل سینتیک خشک‌کردن بر اساس نسبت رطوبت (MR)^۴ به دست آمده است که علت آن کاهش پراکندگی و خوش فرم کردن داده‌ها می‌باشد. برای محاسبه نسبت رطوبت، رطوبت تعادلی نیز نیاز است به عبارتی رطوبت توده در طی خشک کردن به طور غیر مستقیم به دست می‌آمد (۲).

2. Moisture Content

3. Chi-Square

4. Root Mean Square Error

1. Moisture Ratio

جدول ۱- مدل های رگرسیون خشک شدن توده بستر نازک پر تقال رقم تامسون

ردیف	نام مدل	مدل #	مرجع
۱	نیوتون	(۲۴) $M = \exp(-kt)$	##
۲	پیچ	(۱) $M = \exp(-kt^n)$	
۳	اصلاح شده پیچ	(۲۷) $M = \exp[-(kt)^n]$	
۴	هندرسون و پابیس	(۲۸) $M = a \exp(-kt)$	
۵	لگاریتمی	(۲۶) $M = a \exp(-kt) + c$	
۶	دو جمله‌ای	(۱۷) $M = a \exp(-k_0 t) + b \exp(-k_1 t)$	
۷	دو جمله‌ای نمایی	(۱۳) $M = a \exp(-kt) + \exp(-mt)$	
۸	ونگ و سینگ	(۱۶) $M = 1 + at + bt^2$	
۹	تامسون	(۲۶) $t = a \ln(M) + b [\ln(M)]^2$	
۱۰	تقریب پخش	(۲۶) $M = a \exp(-kt) + (1-a) \exp(-kbt)$	
۱۱	ورما و همکاران	(۲۳) $M = a \exp(-kt) + (1-a) \exp(-gt)$	
۱۲	هندرسون و «پابیس اصلاح شده»	(۱۴) $M = a \exp(-kt) + b \exp(-gt) + c \exp(-ht)$	
۱۳	میدیلی و همکاران	(۲۶) $M = a \exp(-kt^n) + bt$	
۱۴	مدل جدید (دو جمله‌ای اصلاح شده)	$M = a \exp(-kt) + b \exp(-gt) + c$	

-# M: رطوبت (d.b.), # زمان (min) و a, b, c: ضرایب g, k, h, ثابت های مدل است.

در منابع MR است.

جدول ۲- مقایسه دقت برآذش مدل ها براساس متوسط شاخص های آماری در دمای های مختلف

R ²	RMSE	χ ²	مدل
.۰۲۴۷۶۹۳	۱/۵۷۱۴	۰/۱۴۲۸۲	نیوتون
.۰/۹۹۲۲۸	۰/۱۲۵۲۲	۰/۰۱۶۹۹	هندرسون و پابیس
.۰/۹۹۷۸۵	۰/۰۶۵۲۶۰	۰/۰۰۵۰۲	لگاریتمی
.۰/۹۹۵۵۱	۰/۰۹۲۴۵۲	۰/۰۱۲۲۶	دو جمله‌ای
.۰/۹۷۰۲۸	۰/۲۳۹۲۲	۰/۰۵۸۶۶	دو جمله‌ای نمایی
.۰/۹۸۲۸۵	۰/۱۲۵۵۲	۰/۰۱۶۹۹	ونگ و سینگ
.۰/۹۹۵۰۶	۰/۲۱۹۷۹	۰/۰۵۴۴۴	تقریب پخش
.۰/۹۸۳۹۹	۰/۲۲۷۰۹	۰/۰۵۲۵۵	ورما و همکاران
.۰/۹۹۵۵۱	۰/۰۹۲۴۵۲	۰/۰۱۲۲۶	هندرسون و پابیس اصلاح شده
.۰/۹۷۰۵۸	۰/۱۵۹۴۰	۰/۰۵۶۲۳	میدیلی و همکاران
.۰/۹۹۹۸۶	۰/۰۳۴۶۰	۰/۰۰۱۵۴	جدید

ثابت های خشک کردن ($k_1(\text{min}^{-1})$, $k_0(\text{min}^{-1})$, a , b , c (min^{-1}) و $g(\text{min}^{-1})$ و ضرایب a , b , c (بدون بعد) مدل رگرسیونی سه روش برتر برای هر یک از دمای های خشک کن به دست آمد. منحنی خشک شدن براساس داده های آزمایشگاهی و داده های حاصل از مدل های جدید، لگاریتمی و دو جمله ای

خشک کن ۳۰ تا ۷۰ درجه سانتی گراد استفاده شد. با توجه به مقادیر R^2 , χ^2 و RMSE، مدل های رگرسیونی جدید، لگاریتمی و دو جمله ای به ترتیب تعییرات رطوبت در طی خشک کردن را بهتر برآذش کردند به طوری که ضریب تبیین متوسط سه مدل به ترتیب عبارت از ۹۹/۹۹٪، ۹۹/۷۸٪ و ۹۹/۵۵٪ بود. البته مدل هندرسون و پابیس جوانی مشابه مدل دو جمله ای داد ولی به علت ضرایب و ثابت های کمتر، مدل دو جمله ای نسبت به هندرسون و «پابیس اصلاح شده» ارجحیت دارد. مقادیر ضرایب و ثابت های مدل ها در جداول ۳ الی ۵ آمده است. برای ارزیابی مدل ها، مقدار بیشتر ضریب تبیین به عنوان اولین شاخص و سپس مقدار کمتر χ^2 و RMSE مورد بررسی قرار گرفت که مدل جدید بیشترین ضریب تبیین (۹۹/۹۸٪) و کمترین مقدار χ^2 و RMSE (به ترتیب ۰/۰۰۱۵۴ و ۰/۰۰۳۴۶۰) را دارا بود در نتیجه بهترین مدل در بین مدل های ارایه شده مدل جدید است. بنابراین مدل ارائه شده می تواند برای بررسی و پیش بینی روند خشک شدن توده بستر نازک پر تقال تامسون مورد استفاده قرار گیرد.

جدول ۳- مقادیر ثابت و ضرایب مدل رگرسیونی جدید به تفکیک دمای خشک کن

R^2	C	$g(\text{min}^{-1})$	B	$k(\text{min}^{-1})$	A	دما (°C)
۰/۹۹۹۹۵	۰/۴۲۴۶۶	۰/۰۱۲۷۰۲۰	-۱/۵۷۸	۰/۰۰۵۳۰	۶/۷۰۷۹	۳۰
۰/۹۹۹۶۸	۰/۵۱۶۱۸	۰/۰۵۶۹۵۸	-۶/۴۴۶	۰/۰۰۵۶۹۶	۱۱/۷۴۴۳	۴۰
۰/۹۹۸۱۲	۰/۰۷۶۹۳	۰/۰۱۳۷۰۱۱۸	-۶۸/۷۲۲	۰/۰۱۳۰۹۴	۷۴/۲۵۸۵	۵۰
۰/۹۹۹۹۵	-۶۱/۲۵۱۰۰	-۰/۰۰۰۴۱۸۴۳	۵۰/۱۸۶	۰/۰۰۴۷۲۲	۱۶/۲۰۷۹	۶۰
۰/۹۹۸۵	۱۸۰/۳۳۲۵۰	۰/۰۰۰۹۲۰۵۸	-۳۶۵/۶۱۶	۰/۰۰۲۱۱۴۵	۱۹۰/۷۷۲۷	۷۰

$M = a \exp(-kt) + b \exp(-gt) + c$

جدول ۴- مقادیر ثابت و ضرایب مدل رگرسیونی لگاریتمی به تفکیک دمای خشک کن

R^2	c	$k(\text{min}^{-1})$	a	دما (°C)
۰/۹۹۸۹۱	۰/۲۹۱۲۴۲	۰/۰۴۳۴۸	۵/۴۸۱۸۰۷	۳۰
۰/۹۹۹۶	۰/۵۱۶۱۷۹	۰/۰۰۵۶۹۶	۵/۲۹۷۹۰۷	۴۰
۰/۹۹۸۰۶	-۰/۰۴۲۴۸	۰/۰۰۸۲	۵/۹۶۰۱۹۲	۵۰
۰/۹۹۷۶۱	-۰/۳۲۵۵	۰/۰۱۰۸۲۲	۶/۳۰۳۹۰۴	۶۰
۰/۹۹۵۰۹	-۰/۲۶۵۹۹	۰/۰۱۶۴۳۵	۶/۰۵۸۱۲۲	۷۰

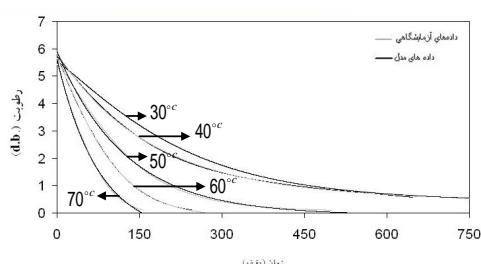
$M = a \exp(-kt) + c$

جدول ۵- مقادیر ثابت‌های و ضرایب مدل دو جمله‌ای به تفکیک دمای خشک کن

R^2	$k_i(\text{min}^{-1})$	b	$k_0(\text{min}^{-1})$	a	دما (°C)
۰/۹۹۹۳۲	-۰/۰۰۳۳۶	۰/۰۲۱۶۴۴	۰/۰۰۴۰۰۴	۵/۷۰۹۲۱۲	۳۰
۰/۹۹۹۶۷	-۰/۰۰۰۷۵	۰/۸۰۴۱۳	۰/۰۰۶۱۰۷	۴/۹۷۹۷۵۹	۴۰
۰/۹۹۷۸۷	-۰/۰۰۸۴۰۹	۲/۸۰۷۷۷۴	۰/۰۰۸۴۰۹	۳/۱۴۲۹۸۸	۵۰
۰/۹۹۱۷۳	-۰/۰۱۲۷۳۹	۳/۷۵۸۸۶۱	۰/۰۱۲۷۳۹	۲/۴۱۵۶۰۴	۶۰
۰/۹۸۸۹۷	-۰/۰۱۸۹۷۶	۳/۸۵۰۸۴۹	۰/۰۱۸۹۷۶	۲/۱۱۴۱۶۸	۷۰

$M = a \exp(-k_0 t) + b \exp(-k_i t)$

می‌دهد. با توجه به بررسی شاخص‌های ارزیابی مدل‌های رگرسیونی و بررسی شکل‌های، مدل‌های برتر، کاملاً مشخص می‌گردد که مدل جدید می‌تواند داده‌های آزمایشگاهی را بهتر پیش‌بینی کند.

شکل ۲- تغییر رطوبت در طی خشک شدن با دمای‌های مختلف حاصل از داده‌های آزمایشگاهی و داده‌های مدل جدید

به ترتیب در شکل‌های (۲)، (۳) و (۴) نشان داده شده‌اند. همان‌گونه که از شکل‌های (۲)، (۳) و (۴) مشاهده می‌شود داده‌های آزمایشگاهی و مدل‌های شبیه‌سازی بسیار نزدیک می‌باشند. با توجه به شکل تغییر رطوبت در طی خشک شدن می‌توان دریافت که هرچه دمای هوای خشک‌کننده بیشتر باشد در دقایق اول خشک شدن کاهش رطوبت سریع‌تر می‌باشد (تگرول و پلیوان، ۲۰۰۲؛ یالدیز و ارتکین، ۲۰۰۱؛ یالدیز و همکاران، ۲۰۰۱؛ اکپینار و همکاران، ۲۰۰۳). مطابق شکل (۲) داده‌های آزمایشگاهی و داده‌های حاصل از مدل بسیار به هم نزدیک بوده به طوری که منحنی حاصل از داده‌های آزمایشگاهی و منحنی حاصل از داده‌های مدل تقریباً روی یکدیگر منطبق شده‌اند ولی منحنی‌های مشابه در شکل (۳) و (۴) کمی انحراف نشان

نتیجه‌گیری

منحنی خشک شدن توده بستر نازک پر تقال رقم تامسون برای هر یک از دماهای خشک کن ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ درجه سانتی گراد بر اساس سه مدل جدید، لگاریتمی و دو جمله‌ای، با تخمین قابل قبولی بر داده‌های آزمایشگاهی برازش داده شد.

سه مدل برتر برای شبیه‌سازی تغییر رطوبت در طی خشک شدن ورقه نازک پر تقال به ترتیب جدید، لگاریتمی و دو جمله‌ای، با ضریب تبیین $R^2 = 0.9998$ ، 0.9998 و 0.9955 بود.

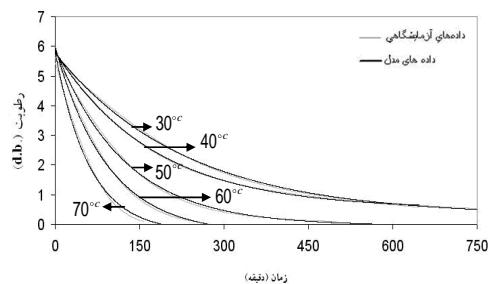
مدل جدید منحنی خشک شدن ورقه نازک پر تقال را با شاخص آماری $R^2 = 0.9998$ ، $RMSE = 0.00154$ و 0.00146 نسبت به مدل‌های دیگر بهتر برآورد کرد و می‌توان این مدل را به عنوان مدلی جدید به مدل‌های شبیه‌سازی موجود اضافه نمود.

سپاسگزاری

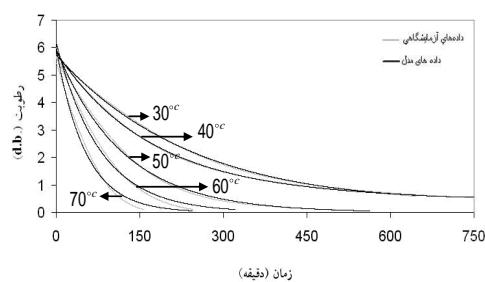
از گروه مهندسی مکانیک ماشین‌های کشاورزی دانشکده مهندسی بیوپسیستم دانشگاه تهران برای تأمین وسایل و امکانات مورد نیاز تشکر و قدردانی می‌گردد.

REFERENCES

1. Guarte, R.C. 1996. Modelling the drying behaviour of copra and development of a natural convection dryer for production of high quality copra in the Philippines. Ph.D. dissertation, 287. Hohenheim University, Stuttgart, Germany.
2. Akpinar, E.K., Y. Bicer, & C. Yildiz. 2003. Thin layer drying of red pepper. Journal of Food Engngieering. Vol. 59: 99-104.
3. ASABE. 1982. Moisture measurement: grain and seeds. ASABE Standard S352. American Society of Agricultural and Biological Engineers, St Joseph, MI 49085, USA.
4. ASABE. 1982. Moisture measurement: grain and seeds. ASABE Standard S356. American Society of Agricultural and Biological Engineers, St Joseph, MI 49085, USA.
5. Bozkir, O. 2006. Thin layer drying and mathematical modeling for washed dry apricots. Journal of food engineering. Vol. 77(1): 146-151.
6. Bruce, D.M. 1985. Exposed- layer barley drying: three models fitted to new data up to 150 oC. Journal of Agricultural Engineering Research, Vol. 32: 337-347.
7. Casada, M.E. 2002. Moisture adsorption characteristics of wheat and barley. Transactions of the ASAE. 45(2): 361-368
8. C?g?üs, F. 1994. The effect of movement of solutes on Millard reaction during drying. Ph.D. thesis. Leeds University, Leeds.
9. Diamante, L.M. & P.A. Munro. 1993. Mathematical modeling of the thin layer solar drying of sweet potato slice. Solar Energy. Vol. 51: 271-276.
10. Doymaz, I. 2004. Convective air drying characteristics of thin layer carrots. Journal of Food Engineering. Vol. 61: 359-364.

شکل ۳- تغییر رطوبت در طی خشک شدن با دماهای مختلف حاصل از داده‌های آزمایشگاهی و داده‌های مدل لگاریتمی

شکل ۴- تغییر رطوبت در طی خشک شدن با دماهای مختلف حاصل از داده‌های آزمایشگاهی و داده‌های مدل دو جمله‌ای

11. Gast?n, A.L., R.M. Abalone., S.A. Giner. & D.M. Bruce. 2004. Effect of modeling assumptions on the effective water diffusivity in wheat. *Biosystems Engineering*. Vol. 88 (2): 175–185.
12. Giner, S.A. & D.M. Bruce. 1998. Two-dimensional model of steady-state mixed-flow grain drying. Part 2: Experimental validation. *Journal of Agricultural Engineering Research* Vol. 71: 51–66.
13. Giner, S.A. & R.H. Mascheroni. 2002. Diffusive Drying Kinetics in Wheat, Part 2: Potential for a Simplified Analytical Solution. *Biosystems Engineering*. Vol. 81(1): 85d97.
14. Henderson, S.M. 1974. Progress in developing the thin layer drying equation. *Transactions of the ASAE*. 17: 1167–1172.
15. Karathanos, V.T. 1999. Determination of water content of dried fruits by drying kinetics. *Journal of Food Engineering*. Vol. 39: 337–344.
16. Mohapatra, D. & P. Srinivasa Rao. 2005. A thin layer drying model of parboiled wheat. *Journal of Food Engineering*. Vol. 66: 513–518.
17. ?zdemir, M. & Y.O. Devres. 1999. The thin layer drying characteristics of hazelnuts during roasting. *Journal of Food Engineering*. Vol. 42: 225–233.
18. Rahman, M. S., C.O. Perera, & C. Thebaud. 1998. Desorption isotherm and heat pump drying kinetics of peas. *Food international research*. Vol. 30(7): 485-491.
19. Ratti, C. & A.S. Mujumdar. 1997. Solar drying of foods: modeling and numerical simulation. *Solar Energy*. Vol. 60: 151-157.
20. Sacilik, K. & A. Elicin. 2006. The thin layer drying characteristics of organic apple slices. *Journal of food engineering*. Vol. 73(3):281-289
21. Sacilik, K., R. Keskin, & A. K. Elicin. 2006. Mathematical modeling of solar tunnel drying of thin layer organic tomato. *Journal of Food Engineering*. Vol. 73: 231–238.
22. Sharma, G.P., R.C. Verma, & P. Pankaj. 2005. Mathematical modeling of infrared radiation thin layer drying of onion slices. *Journal of food engineering*. Vol. 71: 282-286.
23. T?grul, I. T., & D. Pehlivan. 2002. Mathematical modelling of solar drying of apricots in thin layers. *Journal of Food Engineering*. Vol. 55: 209–216.
24. Verma, L. R., R. A. Bucklin., J. B. Endan, & F. T. Wratten. 1985. Effects of Drying Air Parameters on Rice Drying Models. *Transaction of American Society of Agricultural Engineers*. Vol. 28: 296–301.
25. Westerman, P. W., G. M. White., & I. J. Ross. 1973. Relative humidity effect on the high temperature drying of shelled corn. *Transactions of the ASAE*, Vol. 16: 1136–1139.
26. Yadollahinia, A. 2006. A thin layer drying model for paddy dryer. Published thesis . University of Tehran, P. 107.
27. Yaldiz, O. & C. Ertekin. 2001. Thin layer solar drying of some vegetables. *Drying Technology*. Vol. 19: 583-596.
28. Yaldiz, O., C. Ertekin, & H.I. Uzun. 2001. Mathematical modelling of thin layer solar drying of sultana grapes. *Energy*. Vol. 26: 457–465.
29. Zhang, Q., & J.B. Litchfield. 1991. An optimization of intermittent corn drying in a laboratory scale thin layer dryer. *Drying Technology*. Vol. 9: 383–395.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.